

Ukázka práce K. Koláčného z 5.A z předmětu český jazyk seminář.

Žáci dostali za úkol prohlédnout si obrázek a napsat podle něj příběh. V zadání také bylo, aby žáci použili 4 klíčová slova, nebo slovní spojení, a to INDIÁN KULHAVÁ NOHA, TŘI PŘEKÁŽKY, NÁČELNÍK A OHĚŇ. Práce to nebyla jednoduchá, ale Kryštofovi se velmi zdařila.

Indiánský příběh

Indián Kulhavá noha na tento okamžik čekal celý rok. Mluvčí kmene Smradlavý jestřáb vystoupil na kámen a zvolal: „Slyšte, slyšte! Náčelník Něco na botě vyhlašuje velkou indiánskou soutěž. Kdo překoná tři překážky, dostane další pírko na čelenku a mou dceru.“ Když indiáni něco vyhráli, dostali pírko jako znak vítězství. „První část soutěže je překonat Vlčí jez, druhá část ujet 6 km na bizonovi, kterého si sami chytíte, a třetí překážka závodu bude tajná. Zápis je u hlavního týpí.“

Indián Kulhavá noha zajásal, bude mít příležitost získat první pírko na čelenku a nikdo se mu nebude smát! S touto myšlenkou se vypravil k hlavnímu týpí. Když k němu došel, pozdravil: „Nazdar, chtěl bych se zapsat.“ „Dobrý den,“ odvětil mu zapisovatel úředním tónem. „Chcete-li se zapsat, musíte říct věk, jméno a datum narození.“

„Jsem indián Kulhavá noha, narodil jsem se roku 1820 a je mi 12 let!“ „Dobrá,“ řekl zapisovatel. „Start je zítra v 9:30 u Útesů hromu, vem si jenom sportovní oblečení a už běž, budeš potřebovat hodně síly!“ Kulhavá noha vstal a šel. Přišel ke svému týpí, pojedl pražené kobylinky, zrovna byly ve slevě, a šel spát. Další den se převlékl, nasnídal a šel k Hromovým útesům. Tam už byly připravené kánoe a pár závodníků. Některé poznal. Byla tam dvojčata Velkej lahodnej pták a Velkej vypelichanej pták a pár dalších. Čekali tak čtvrt hodiny. Přišlo sedmnáct dalších indiánů, každý se vzal kánoi, naskákali do nich a čekali. V 9:45 přispěchal náčelník a omlouval se, že zaspal, a proto přišel pozdě. „Řekl jsem lidem, že start bude až v padesát pět.“ Když se všichni dostavili k řece, napjatě čekali na start a v tom náčelník zvolal: „Start!“

Indián Kulhavá noha začal pádlovat ze všech sil, ale Velkej lahodnej pták předplul Kulhavou nohu, ale jeho náskok mu dlouho nevydržel. Narazil na kámen, převrhl se a byli tam. Byli u Vlčího jezu – nejdivočejšího jezu široko daleko. Indián Kulhavá noha, aniž by to postřehl, najel na kámen. Ten ho vyhodil do vzduchu, a díky tomu se dostal přes nejhorší část jezu. Dopadnul prudce do vody těsně vedle špičatého kamene. Indián Velkej vypelichanej pták to do toho kamene napálil plnou rychlostí a jeho kánoe se rozprskla na kousky a indián Kulhavá noha měl znovu náskok. Řítil se po peřejích obrovskou rychlostí a v tom uviděl dvě mohyly na březích. Cíl proplul mezi mohylami za mohutného jásání obecenstva. Nemohl tomu uvěřit, zvítězil v první části závodu! Vystoupil z kánoe a za tleskání diváků se poklonil a vyrazil do vesnice, aby se připravil na druhou část závodu.

Vešel do svého týpí, tam si vzal lůž z bizona a vyrazil zpátky k hlavnímu týpí, kde potkal náčelníka a ten mu řekl: „Ahoj, Kulhavá noho, druhá část závodu začíná u tří topolů.“ Kulhavá noha si to namířil ke třem topolům, kde už byli ostatní závodníci. „No konečně,“ řekl jeden a druhý se přidal. „Jdeš pozdě.“ „Nechte ho být,“ řekl náčelník. „Za chvíli je start. 4...3...2...1...START.“ Všichni vyběhli do trávy. Kulhavá noha se v běhu natřel bizoním lojem, takže i kdyby ho bizoni ucítili, tak by si o něm mysleli, že je bizon. Skrčil se v trávě a čekal na blížící se stádo. Stádo bylo nebezpečně blízko, a když se těsně vedle něj prořítel první bizon, Kulhavá noha se chytil jeho rohu, vyšvihl se mu na záda, zatáhnul mu lehce za pravý roh a on zabočil směrem k brodu. Celé stádo pokračovalo za ním přes brod k tábořišti, ve kterém čekala otevřená ohrada. Po 6 km takovéto jízdy uviděl v dálce tábořiště a otevřenou ohradu. Když k ní doběhli, těsně před vchodem Kulhavá noha seskočil z bizona k bráně. Bizoni vběhli do ohrady a Kulhavá noha za nimi přibouchl dvířka. Když to náčelník uviděl, prohlásil ho vítězem druhé části závodu. To už byl večer a postupně se všichni ukládali ke spánku.

Jako poslední šel spát Kulhavá noha. Už skoro usnul, ale z ničeho nic se spustila hrozná bouře. Blesky sršely do všech stran, až najednou udeřil blesk do náčelníkova týpí, které okamžitě začalo hořet. Kulhavá noha si toho hned všimnul, přehodil přes sebe medvědí kůži, aby se nepopálil. Vběhnul do náčelníkova týpí a uviděl náčelníka, jak leží omráčený na zemi. Kulhavá noha překryl náčelníka kůží, hodil si ho přes rameno a vyběhl ven. Položil ho na trávu a zařval. „Oheň! Haste požár!“ Naštěstí hasící četa byla při smyslech a rychle oheň uhasila. Po několika dnech se náčelník vzpamatoval a zařídil dvě věci. Dal Kulhavé noze další peříčko a jmenoval ho svým čestným následovníkem. A indiánovi Kulhavé noze se už nikdo nikdy neposmíval.